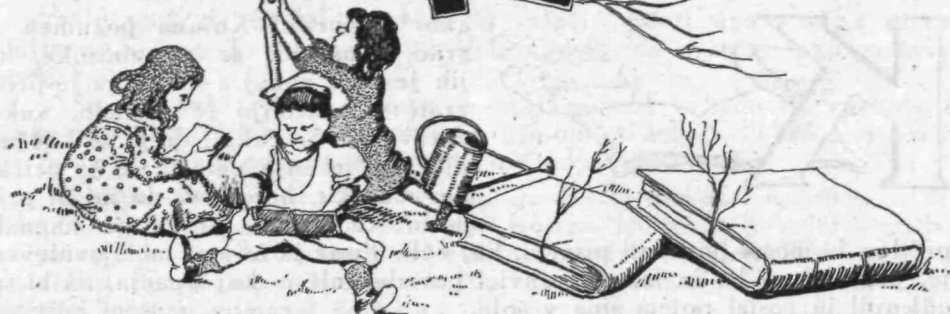

VRTEC

ŠTEV. 8

1937/38

LETNIK 68

Ob Kristusovem vstajenju.

Pomlad in velika noč! Dvoje vstajenj: vstajenje narave in vstajenje njenega Stvarnika. Oh, otročiči moji, ali se vam ne zdi, da bi bilo to dvojno vstajenje nekaj okrnjeno in nepopolno, če bi ne vstal še nekdo, ki je med naravo in njenim Stvarnikom? Če bi ne vstal tisti, ki mu je Stvarnik dal oblast čez vso naravo in ga določil za upravitelja in hišnika v zemeljskem domu — če bi ne vstal tudi človek?!

Velika noč! Prelepi cerkveni obredi od velike srede popoldne, ko boste »strašili Boga«, pa tja do velike sobote, ko boste molili božji grob in se nazadnje še udeležili velikonočne procesije: ali vas ne bodo do dna srca pretresli?

Velika noč! Pirhi in potice in velikonočni ogenj in lučke ob božjem grobu in slovesno pritrkavanje ob velikonočni procesiji: kako lepe stvari so to in koliko jih je! Kajne, kako se jih že veseli vaše nedolžno otroško sreče!

Pa glejte, velika noč je dan veselja in zmage, dan, ko je Jezus vstal od mrtvih in premagal smrt in pekel! Zato tudi vas kliče sveta Cerkev, da premagate hudo in greh v sebi in se radostite z vstalim Zveličarjem.

Toda — koliko ljudi gre z mrzlim srcem mimo praznika zmage in veselja in niti ne opravi svoje verske velikonočne dolžnosti!

Pa menda ni celo kdo izmed vas med njimi?

Molimo za zakrknjene ljudi, ki jih niti največji praznik ne gane, da bodo vsi našli pot k vstalemu Zveličarju in našli dan, »ki ga je naredil Gospod!«

F. J.